ध्यात्वा शिरसि पुष्पञ्च दत्वा प्रक्षाल्य हस्तकं ॥ ११ ॥
पुनर्ध्यात्वा च भक्त्या च दद्यात्तस्यै प्रसूनकं ।
तां षोडशोपचारेण संपूज्य परमेश्वरीं ॥ १२ ॥
पुष्पाञ्जलित्रयं दत्वा स्तुत्वा च कवचं पठेत् ।
पूजाक्रमं परीहारं वत्स मत्तो निशामय ॥ १३ ॥
मन्त्रं समुपचाराणां शृणुवनुक्रमणेन च ।
पुनर्ध्यात्वा यथा देवीं पुष्पाञ्जलियुतो भवेत् ॥ १४ ॥
इमं मन्त्रं परीहारं कुरुते भक्तिपूर्वकं ।
नारायणि महामाये विष्णुमाये सनातनि ॥ १५ ॥
प्राणाधिदेवि कृष्णस्य मामुद्धर भवार्णवात् ।
संसारसागरे घोरे भीतं मां शरणागतं ॥ १६ ॥
प्रपन्नं पतितं मातर्मामुद्धर हरिप्रिये ।
असंख्ययोनिभ्रमणादज्ञानान्धतमोऽन्वितं ॥ १७ ॥
ज्वलद्भिर्ज्ञानदीपैश्च मां सुवर्त्म प्रदर्शय ।
सर्वेभ्योऽपि विनिर्मुक्तं कुरु राधे सुरेश्वरि ॥ १८ ॥
मां भक्तमनुरक्तञ्च कातरं यमताडनात् ।
त्वत्पादपद्मयुगले पाद्मपद्मालयार्च्चिते ॥ १९ ॥
देहि मह्यं परां भक्तिं कृष्णेन परिसेविते ।
स्निग्धदूर्व्वाङ्कुरैः शुक्लपुष्पैः कुसुमचन्दनैः ॥ २० ॥
कृष्णदत्तार्घ्यशोभाढ्ये भक्तिमाध्वीकसंकुले ।
आसनं भास्वदुत्तुङ्गममूल्यं रत्ननिर्मितं ॥ २१ ॥
मया निवेदितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि ।